Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXXVII.

Wydana i rozesłana dnia 29. Grudnia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. December 1852.

Część LXXVII.

Wydana i rozesłana dnia 29. Grudnia 1852.

260.

Patent cesarski z dnia 27. Grudnia 1852,

obowiązujący w całym obrębie państwa;

mocą którego zaprowadza się niektóre zmiany w urządzeniu dziennika praw państwa i rządu, tudzież dzienników praw krajowych i rządowych i wydaje się nowe postanowienia względem obwieszczania praw i rozporządzeń.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

postanowiliśmy, po wysłuchaniu Naszych ministrów i zdania Naszej Rady państwa pod względem obwieszczania ustaw i rozporządzeń, iż od 1 Stycznia 1853 roku, w całym obrębie państwa, następujące przepisy obowiązywać zaczną:

§. 1.

Do obowiązującego obwieszczania ustaw i rozporządzeń, przeznaczone są na przyszłość dziennik praw państwa i dzienniki rządowe krajowe.

§. 2.

Jako jedyny autentyczny tekst wszystkich w dzienniku praw państwa wychodzących ustaw i rozporządzeń, uważanym być ma na przyszłość tekst niemiecki.

LXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. December 1852.

260.

Kaiserliches Patent vom 27. December 1852,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch mehrere Abänderungen an der Einrichtung des Reichs-Gesetz- und Regierungsblattes und der Landes-Gesetz- und Regierungsblätter, sowie neue Bestimmungen über die Kundmachung von Gesetzen und Verordnungen angeordnet werden.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

haben, nach Einvernehmung Unserer Minister und nach Anhörung Unseres Reichsrathes, hinsichtlich der Kundmachung von Gesetzen und Verordnungen zu verfügen befunden, dass vom 1. Jänner 1853 angefangen, im ganzen Umfange des Reiches nachfolgende Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten haben:

§. 1.

Zur verbindenden Kundmachung der Gesetze und Verordnungen sind künftig das Reichs-Gesetzblatt und die Landes-Regierungsblätter bestimmt.

§. 2.

Für alle im Reichs-Gesetzblatte erscheinenden Gesetze und Verordnungen ist künftig der deutsche Text als der alleinige authentische anzusehen.

Wątpliwości, jakie powstać mogą względem przekładów na inne języki krajowe, rozwięzywać należy zawsze według tekstu niemieckiego.

§. 3.

Dziennik praw państwa, wychodzić będzie na przyszłość tylko w autentycznym języku prawodawczym.

Przekłady na języki krajowe, ogłaszane będą przez dzienniki rządowe krajowe.

§. 4.

W dzienniku praw państwa zamieszczane i przez takowe ogłaszane będą:

a) Wszystkie patenta i rozporządzenia cesarskie;

b) Wszystkie traktaty z państwami obcemi, przeznaczonej do publicznej wiadomości;

c) Przepisy o systemizowaniu i organizacyi władz publicznych;

d) Rozporządzenia, które wydają ministerstwa lub inne najwyższe władze administracyjne państwa w zakresie swoim, z mocą obowiązującą w celu wykładania lub wykonywania ustaw, tudzież w celu ustanowienia stosunków lub obowiązków prawnych.

Ogłoszenie powyższych ustaw i rozporządzeń, odbywać się będzie przez dziennik praw państwa bez względu na to, czy takowe w całym obrębie państwa, czy tylko dla niektórych krajów koronnych, części krajów lub pojedynczych miejsc Naszego państwa będą mieć moc obowiązującą.

Jednakże należy zawsze w samemże rozrządzeniu, publicznie ogłosić się mającem, wyrazić szczegółowo, w jakim obrębie państwa obowiązywać ma.

§. 5.

Wyjętemi są od ogłoszenia przez dziennik praw państwa takie rozrządzenia ministeryalne, mocą których przywileja przemysłowe nadane, lub za przeniesione, przedłużone lub ugasłe uznane zostaną; tudzież takie rozporządzenia, chociaż wydane przez ministeryum, które się odnoszą tylko do zarządu własności rządowej, albo też zakładów lub przedsiębiorstw, stojących pod bezpośrednią administracyą państwa, np. taryfy cen, zmiany w wymiarze poczt lub stacyj telegraficznych, pojezdnego pocztowego itp. Obwieszczanie takich rozporządzeń, odbywać się winno przez dziennik urzędowy gazety wiedeńskiej, przez gazety krajów koronnych, przeznaczone do ogłoszeń publicznych i przez wszystkie te środki, które wedle okoliczności uznane będą za stosowne przez władze wydające takie rozporządzenie (§§. 9 i 13).

§. 6.

Tylko za szczególnem pozwoleniem Naszem, ograniczyć się można przy publikacyi ksiąg ustaw lub innych ustaw wielkiej objętości, na zamieszczenie w dzienniku praw państwa patentu ogłoszającego lub zaprowadzającego.

W takim tedy razie, ustawa sama wydaną być ma jednocześnie nietylko w tekscie autentycznym, lecz też w miarę potrzeby i w językach krajowych.

Die hinsichtlich der Uebersetzungen in andere Landessprachen entstehenden Zweifel sind daher stets nach dem deutschen Texte zu lösen.

§. 3.

Das Reichs-Gesetzblatt hat künftig nur in der authentischen Gesetzessprache zu erscheinen.

Die Uebersetzungen in die Landessprachen werden durch die Landes-Regierungsblätter veröffentlichet werden.

§. 4.

In das Reichs-Gesetzblatt sind aufzunehmen und durch dasselbe kundzumachen:

a) *Alle Patente und kaiserlichen Verordnungen;*

b) *alle zur öffentlichen Bekanntmachung bestimmten Staatsverträge mit anderen Staaten;*

c) *Bestimmungen über Systemisirung und Organisation von öffentlichen Behörden;*

d) *die Anordnungen, welche von den Ministerien oder anderen obersten Verwaltungsbehörden des Reiches, innerhalb ihres Wirkungskreises, mit verbindender Kraft, zur Auslegung oder Vollziehung der Gesetze, sowie zur Feststellung von Rechtsbeziehungen oder Obliegenheiten erlassen werden.*

Die Verlautbarung dieser Gesetze und Verordnungen hat durch das Reichs-Gesetzblatt zu geschehen, ohne Unterschied, ob dieselben für den ganzen Umfang des Reiches, oder nur für einzelne Kronländer, Landestheile oder Orte Unseres Reiches Wirksamkeit erlanegn sollen.

In allen Fällen ist aber in dem kundzumachenden Erlasse selbst deutlich auszudrücken, für welchen Umfang des Staatsgebietes er zu gelten haben soll.

§. 5.

Von der Verlautbarung durch das Reichs-Gesetzblatt sind ausgenommen diejenigen Ministerial-Erlässe, wodurch Industrie-Privilegien verliehen oder als übertragen, verlängert oder erloschen erklärt werden, und diejenigen, wenn auch von einem Ministerium ausgehenden Verfügungen, welche sich nur auf den Wirthschaftsbetrieb vom Staats-Eigenthume oder von in Staatsregie stehenden Anstalten oder Unternehmungen, wie z. B. Preistarife, Veränderungen in dem Posten-Ausmasse oder Telegraphen-Stationen, Postrittgeldern, u. dgl. beziehen. Die Verlautbarung solcher Erlässe hat durch die Amtsblätter der Wiener Zeitung, durch die zu öffentlichen Kundmachungen bestimmten Zeitungsblätter der Kronländer, und durch alle jene Mittel zu geschehen, welche von den, derlei Verfügungen erlassenden Behörden nach Umständen für zweckdienlich erachtet werden (§§. 9 und 13).

§. 6.

Nur über Unsere besondere Bewilligung kann sich zur Kundmachung von Gesetzbüchern oder anderen Gesetzen von grossem Umfange, auf die Einschaltung des Kundmachungs- oder Einführungs-Patentes in das Reichs-Gesetzblatt beschränkt werden.

In solchen Fällen ist das Gesetz selbst, gleichzeitig sowohl im authentischen Texte, als auch in den nach den Umständen erforderlichen Landessprachen, auszugeben.

§. 7.

Wszelkie ustawy i rozporządzenia, należące do dziennika praw państwa, uważane będą za ogłoszone prawnie, jeżeli takowe, lub też w przypadkach, wyrażonych w §. 6, jeżeli rozporządzenia, przez które zaprowadzone zostaną, wyjdą w dzienniku praw państwa.

§. 8.

Moc obowiązująca ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych przez dziennik praw państwa, zaczyna się we wszystkich częściach państwa, w których obowiązywać mają, z początkiem dnia czterdziestego piątego, po upłynieniu tego dnia, w którym wychodzi odpowiednia część dziennika praw państwa, jeżeli nie jest wyraźnie inne postanowienie w onychże zawarte.

Należy zatem na każdej części dziennika praw państwa, wyrazić dokładnie dzień, w którym wydaną i rozesłaną została.

§. 9.

W miejsce dotychczasowych dzienników praw krajowych i rządowych, wstąpi na przyszłość dla jednego lub dla kilku krajów koronnych, dziennik rządowy krajowy, który pod dozorem i kierunkiem władzy politycznej krajowej tego kraju koronnego, w którym wydawanym będzie, wychodzić ma w dwóch odróżniających się od siebie częściach:

Pierwsza część obejmować będzie pod liczbami porządkowemi, mającemi się zamykać z końcem każdego roku:

a) z pomiędzy ustaw i rozporządzeń, wychodzących w dzienniku praw państwa, z przytoczeniem części, liczby i dnia wydania onejże, wszystkie te, które, chociażby tylko częściowo, mają moc obowiązującą w tej części państwa, dla której tenże dziennik rządowy krajowy jest przeznaczonym. Te ustawy i rozporządzenia, należy zamieszczać w dzienniku rządowym krajowym tak w tekscie autentycznym (niemieckim), jako też w przekładzie na wszystkie języki, które w tejże części państwa są używane;

b) krótkie nadmienienie innych w dzienniku praw państwa zamieszczonych ustaw i rozporządzeń, co do ich przedmiotu, równie z odniesieniem się do części, liczby i dnia wydania onejże.

Druga część winna obejmować w sobie także pod osobnemi bieżącemi liczbami, we wszystkich językach, jakie są używane w odpowiednich częściach państwa, wszelkie przez władze krajowe w własnym zakresie wydawane rozporządzenia, nakazy i objaśnienia w sprawach publicznych, o ile są zdolne do ogłoszenia, atoliż także i te rozporządzenia ministeryów, albo najwyższych władz administracyjnych państwa, które przez takowe do zamieszczenia w dziennikach rządowych krajowych szczególnie przeznaczone będą.

Rozporządzenia objęte w tejże drugiej części dzienników rządowych krajowych, uważane być mają za prawnie ogłoszone w tym dniu, w którym zostały zamieszczone w dzienniku rządowym krajowym, a moc ich obowiązująca zaś zaczyna się z początkiem dnia piętnastego, po upływie tego dnia, w którym były wydane w dzienniku rządowym krajowym, jeżeli nie jest inny czas tam wyraźnie zakreślonym.

§. 7.

Alle in das Reichs-Gesetzblatt gehörigen Gesetze und Verordnungen sind als gesetzlich kundgemacht anzusehen, sobald sie selbst, oder in den Fällen des §. 6, die Erlässe, womit sie in Wirksamkeit gesetzt werden, in dem Reichs-Gesetzblatte eingerückt erscheinen.

§. 8.

Die verbindende Kraft der, durch das Reichs-Gesetzblatt kundgemachten Gesetze und Verordnungen beginnt, wenn denselben nicht ausdrücklich eine andere Bestimmung beigefügt wird, in allen Theilen des Reiches, für welche sie Wirksamkeit haben, mit dem Anfange des fünfundvierzigsten Tages nach Ablauf desjenigen Tages, an welchem das bezügliche Stück des Reichs-Gesetzblattes erscheint.

Es ist desshalb auf jedem Stücke des Reichsgesetzblattes der Tag der stattgefundenen Herausgabe und Versendung ausdrücklich anzugeben.

§. 9.

An die Stelle der bisherigen Landesgesetz- und Regierungsblätter hat in Zukunft für ein oder mehrere Kronländer, ein Landes-Regierungsblatt zu treten, welches unter der Aufsicht und Leitung der politischen Landesbehörde desjenigen Kronlandes, wo es ausgegeben wird, in zwei gesonderten Theilen zu erscheinen hat.

Der erste Theil hat unter fortlaufenden, mit Ende jedes Jahres abzuschliessenden Zahlen zu enthalten:

a) Von den im Reichs-Gesetzblatte erscheinenden Gesetzen und Verordnungen (§. 4) und zwar mit Beziehung auf Stück, Nummer und Ausgabstag desselben, alle diejenigen, welche, wenn auch nur theilweise, in demjenigen Staatsgebiete Wirksamkeit zu haben bestimmt sind, wofür dieses Landes-Regierungsblatt bestimmt ist.

   Diese Gesetze und Verordnungen sind aber in das Landes-Regierungsblatt, sowohl im authentischen (deutschen) Texte, als auch in der Uebersetzung in allen jenen Sprachen aufzunehmen, welche in dem betreffenden Staatsgebiete landesüblich sind.

b) Von den übrigen im Reichs-Gesetzblatte enthaltenen Gesetzen und Verordnungen, eine kurze Anzeige des Gegenstandes, ebenfalls mit Beziehung auf Stück, Nummer und Ausgabstag desselben.

Der zweite Theil hat, gleichfalls unter eigenen, fortlaufenden Nummern, in allen in den betreffenden Staatsgebieten landesüblichen Sprachen, die von den Landesbehörden in ihrem Wirkungskreise erlassenen Anordnungen, Verfügungen und Belehrungen in öffentlichen Angelegenheiten, soweit sie zur Verlautbarung geeignet sind; dann aber auch jene Erlässe der Ministerien oder obersten Verwaltungs-Behörden des Reiches, welche von diesen zur Einschaltung in die Landes-Regierungsblätter besonders bezeichnet werden, aufzunehmen.

Die in diesem zweiten Theile der Landes-Regierungsblätter enthaltenen Erlässe sind mit dem Tage als gesetzlich kundgemacht anzusehen, an welchem sie in dem Landes-Regierungsblatte eingerückt erscheinen, und ihre verbindende Kraft beginnt mit dem Anfange des fünfzehnten Tages nach Ablauf desjenigen Tages, an welchem sie im Landes-Regierungsblatte eingerückt erschienen sind, wenn nicht ein anderer Zeitpunct ausdrücklich festgesetzt wird.

§. 10.

Władzom cesarskim z urzędu przesełać należy dziennik praw państwa, a w każdym kraju koronnym także dziennik rządowy krajowy. To rozdawanie dzienników ograniczyć należy według jednostajnej miary na jak najściślejszą potrzebę urzędów, z uwagą na rodzaj i objętość władz.

§. 11.

W każdym urzędzie powiatowym politycznym dziennik praw państwa i rządu, równie jak dziennik rządowy krajowy, rozłożonym być ma w odpowiednich językach kraju koronnego w lokalności urzędu, a w przepisanych godzinach urzędowych, każdemu wolno jest przeglądać takowe.

§. 12.

Gminy w powszechności nie są obowiązane trzymać dziennika praw państwa, winny są jednakże sprawić sobie dziennik rządowy tego kraju koronnego, do którego należą, w własnym języku swojim.

Ażeby ile możności rozpowszechnić wiadomość ustaw, należy nietylko wydanie każdej pojedynczej części dziennika praw państwa z krótkiem określeniem jej treści, ogłosić w gazetach przeznaczonych do publikacyj urzędowych w każdym pojedynczym kraju koronnym, lecz oprócz tego jeszcze starać się należy o to, ażeby ile możności ułżyć każdemu jak najspieszniejsze nabycie dziennika praw państwa i dzienników rządowych krajowych, ażeby przyjmowane było ich zamówienie w każdym urzędzie pocztowym, cena ich jak najniżej była ustanowioną, a przesełanie ich na wzór gazet uskutecznionem było.

§. 13.

W miarę okoliczności i wynikającej ztąd potrzeby, używać należy do jak największego rozpowszechnienia ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych z mocą obowiązującą w dzienniku praw państwa, innych jeszcze sposobów rozpowszechnienia, jako to: zamieszczania w urzędowych gazetach krajowych, przybijania publicznego i innych środków w kraju używanych. To samo rozumieć należy o rozporządzeniach, wychodzących w dziennikach rządowych krajowych.

§. 14.

Dla Pogranicza wojskowego, nastąpi osobne postanowienie co do ogłaszania ustaw i rozporządzeń.

§. 15.

Z dniem, w którym się rozpocznie moc obowiązująca niniejszej ustawy, przestaje obowiązywać Nasz patent z dnia 4 Marca 1849 r. Nr. 153, równie jak Nasze rozporządzenie z d. 7 Grudnia 1849 r. Nr. 31, i z d. 20 Grudnia 1850 r. Nr. 473 dziennika praw państwa.

§. 10.

Die landesfürstlichen Behörden sind mit dem Reichs-Gesetzblatte, sowie in jedem Kronlande mit dem Landes-Regierungsblatte von Amtswegen zu betheilen. Diese Betheilung ist mit Rücksicht auf die Beschaffenheit und den Umfang der Behörden, und mit Beschränkung auf das strengste Amtsbedürfniss, nach einem gleichförmigen Masstabe festzusetzen.

§. 11.

Bei jeder politischen Bezirksbehörde hat das Reichs-Gesetzblatt und das Landes-Regierungsblatt, in den bezüglichen Landessprachen des Kronlandes, in dem Amtslocale aufzuliegen, und es ist in den vorgeschriebenen Amtsstunden Jedermann in dieselben die Einsicht zu gestatten.

§. 12.

Die Gemeinden sind zur Haltung des Reichs-Gesetzblattes in der Regel nicht verpflichtet, wohl aber haben sie sich das Landes-Regierungsblatt des Kronlandes, dem sie angehören, in ihrer Landessprache beizuschaffen.

Um jedoch die Kenntniss der Gesetze möglichst zu verbreiten, ist nicht bloss die Ausgabe jedes einzelnen Stückes des Reichs-Gesetzblattes mit kurzer Inhalts-Angabe in den zu officiellen Kundmachungen bestimmten Zeitungen jedes Kronlandes zu verlautbaren, sondern es ist überdiess dafür zu sorgen, dass die schleunige Erlangung des Reichs-Gesetzblattes und der Landes-Regierungsblätter für Jedermann thunlichst erleichtert, die Bestellung auf dieselben von jedem Postamte angenommen, der Preis derselben möglichst billig gestellt, und die Versendung allenthalben, nach Art der Zeitungen eingeleitet werde.

§. 13.

Nach Massgabe der Umstände und des daraus hervorgehenden Erfordernisses sind zur möglichsten Verbreitung der, im Reichs-Gesetzblatte mit verbindender Kraft kundgemachten Gesetze und Verordnungen, auch noch andere Arten der Veröffentlichung, als: Einrückung in die ämtlichen Landeszeitungen, öffentlicher Anschlag und andere landesübliche Mittel der Verlautbarung anzuwenden. Dasselbe gilt von den in den Landes-Regierungsblättern erscheinenden Anordnungen.

§. 14

Für die Militärgränze wird hinsichtlich der Kundmachung von Gesetzen und Verordnungen eine besondere Bestimmung erfolgen.

§. 15.

Mit dem Anfange der Wirksamkeit dieses Gesetzes haben Unser Patent vom 4. März 1849, Nr. 153, sowie Unsere Verordnung vom 7. December 1849, Nr. 31 und vom 20. December 1850, Nr. 473 des Reichs-Gesetzblattes, ausser Geltung zu treten.

§. 16.

Wykonanie patentu niniejszego, poleconem jest Naszemu ministrowi sprawiedliwości.

Co do postanowień, należących do zakresu innych ministerstw lub najwyższych władz administracyjnych, winno się postępować w porozumieniu z niemi.

Dan w Naszem głównem i cesarskiem mieście Wiedniu dnia dwudziestego siódmego Grudnia, tysiąc ośmset pięćdziesiątego drugiego roku, panowania Naszego w roku czwartym.

Franciszek Józef m. p.

(L. S.)

Hr. **Buol-Schauenstein** m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu,

Ransonnet m. p.

§. 16.

Mit der Vollziehung dieses Patentes ist Unser Minister der Justiz beauftragt.

In Beziehung auf diejenigen Bestimmungen, die in den Wirkungskreis anderer Ministerien oder obersten Verwaltungs-Behörden einschlagen, ist sich mit denselben in das Einvernehmen zu setzen.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 27. December im Eintausend achthundert zweiundfünfzigsten, Unserer Reiche im fünften Jahre.

Franz Joseph *m. p.*

Gr. Buol-Schauenstein *m. p.* **Krauss** *m. p.*

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransonnet *m. p.*